

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

22. Dies Februarii. Cui justius vivam quam ei, qui si non moreretur, ego non viverem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

22. DIES FEBRUARII.

Cui iustius vivam quàm ei, qui si non moreretur, ego non viverem. *Bernardus Epist. 143*

Ne pereas I.
otium
caveas.

Perspecto animi pretio, & inspecto eius dignitate, vide non tantum quomodo deceat, sed cui oporteat vivere. Non diu te sinet de hoc deliberare prælecta tessera. Cui potius debes vitam quàm qui pro te subiit mortem? Hic sta paulisper in specula, per totum, quaquà patet; orbem, oculorum aciem latè circumfer, & non modò inter plurimos, paucos; sed inter omnes, vix unum reperies, qui illi vivit, cui debet vitam. Nihil curare fore omnium est cura, præterea nihil: ac si salus Animæ esset res nihili. Nihil non agunt, ut operosè nihil agant: quorum opus quotidianum est inanis curiositas, vanitatis negotiatio, temporis perditio: student in foro, in gymnasiis, in theatris, in strinis, in viciis, in circulis, aucupari rumusciculos, cupiditati suæ sitientissimè velificari, atque ita *(a) otiosissimis occupationibus perdere diem*. Sic passim homines reperies, non tantum auribus, sed pedibus malè prurientes. Nunquam sunt secum, toti effusi in reculas vanissimas, propria despiciunt, se, & sua suspiciunt, immiscent se assiduè alienis, non se continent, intra privatos ædium parietes, non commentantur, nihil attingunt, quod ratio vel honestas postulat, per alienas domos vagantur. Nunquam agunt negotium publicum,

nun-

nunquam amicorum, nunquam suum. Per viciniam ut muscæ importunæ volitant, totâ urbe, aullâ causâ, nullius bono circumcursant. Denique nunquam agunt quod agunt.

II. O quot sunt qui toti vagi, & inquieti plus foris, quàm apud se hærent; quibus singulæ dies perpetuæ sunt nundinæ, tumultuosum forum, inopis mentis, & rationis jactatio, perpetua animi fluctuatio, turbulenta in futilibus rebus sollicitudo, in caducis perennis circuitus! Nihil temporis sui sumunt sibi, nil sumunt salutis. De quibus appositè dixerit Domitius Afer de Manlio Sura oratore turbulento, actiuoso, incomposito, qui multum in agendo exiiebat, manus jactabat, togam dejiciebat, & reponerat. (a) *Non agere sed sat agere*, venustè dicebat. Hic plurimi, sui incuriosi huc illuc volitant, & cum multum occupati videri velint, & complecti animo multa, atque agitare, tamen pro se, pro cælo, pro salute, pro Deo, pro Æternitate, nihil agunt, dum omnia agunt. Interim transeunt dies salutis, præterit tempus acceptabile, eripitur è manibus cælum, gloriæ lumen obsolescit, transolvat vita, imminet mors, instat æternitas, & priùs ad decretorium illud judicium abripiuntur, quàm nos opinabamur abripiendos.

III. Alii sunt, qui exquisitis pollent naturæ dotibus, sed ignavi in languore, inertia, desidia conefcunt: nihil efficiunt ad publicum bonum, nihil ad suum: defodiunt cæli dona, oblivione virtutem, otio artem, silentio maximarum rerum cognitionem, obliteratione sapientes cogitationes, utilissima faci-

(a) *Quintil. l. 6, c. 3.*

facinora, quæ possent facile aggredi, & non diffi-
 exequi, domestico veluti stupore conspeliunt. U-
 dè languentes nihil jam grande moluntur, nihil
 vinum cogitant, nihil præclarum meditantur, vivunt
 causa solius vitæ, & plurimum se fecisse putant,
 quietissimè & commodissimè vitam agant. Illud ve-
 rò multò est indignissimum, dotibus ingenii magni
 excultos, atque à Deo ad res graviores subordinato
 sic deterere tempus, ut ne nihil agere videantur, se-
 ad vilissima quæque abjicere, totos dies cum catellis
 ludere, cum pueris garrere, equitare in arundine lon-
 ga, in tonttrinis sedere, oberrare in triviis, cum hu-
 strionibus nugari, cum stulto illo Imperatore mu-
 cas domi contentione irridenda captare. Hoc non
 est tam vitam vivere, quàm mortem mori. Insectabi-
 tur te omne infortunium, si secteris otium: si ignavia
 torpeas, necesse est sordeas.

23. DIES FEBRUARII.

Quidquid quæsieris in terra, deterius est
 quam tu. *August. art. 2. in psal. 32.*

Diligentia I.
adhibenda
in Animæ
negotiiis.

Quidquid quæris in terra extra
 te, est infra te, imò ple-
 rumque contra te. Undè,
 dum illa quæris, te perdis. Illa stu-
 diosè investigas, in quibus nullum est boni vesti-
 gium; adeòque quæ satius est inventa perdere,
 quàm perditam quærere. Laudo diligentiam, sed
 eam, cujus finis est laudabilis. Si es diligens Dei, eris
 diligens pro causa Dei. Cui magis debita est cura,
 quàm